

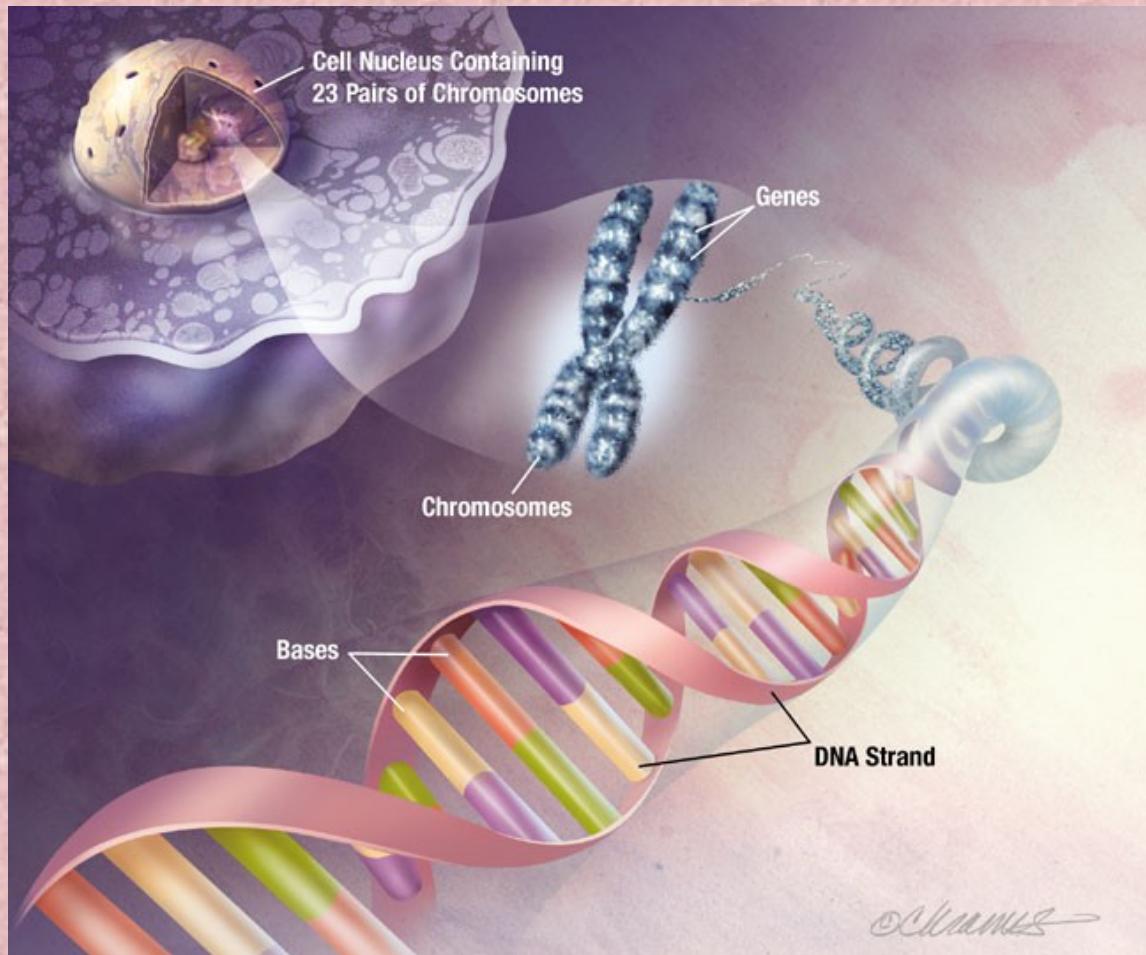
Fyziologie reprodukce a základy dědičnosti

FSS 2011 zimní semestr
D. Brančíková

HISTORIE

- název genetika zavedl W.Bateson roku 1906
- Platón, Aristoteles, Hippokrates, Galenos
= vědí, že se potomci podobají rodičům, ale proč?
- J.G.Mendel = jako první došel k závěru, že se nedědí znaky, ale vlohy. Matematicky vyjádřil princip vzniku fenotypových tříd u F2 generace i příčiny vzniku genotyp. a fenotyp. štěpných poměrů.
- 20.léta – Morgan = poznání existence chromozomů (model – Drosophila = muška vinná)
- 40.léta – modelovými org. Se stávají bakterie a viry
- 2.pol.20.stol. – obrovský rozvoj molekulární genetiky
-

GENETIKA = biolog.věda zabývající se zkoumáním zákonitostí dědičnosti a proměnlivosti organismů

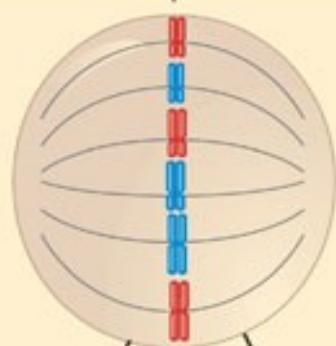
Rozmnožování

- nepohlavní (asexuálně) – nový jedinec vzniká z jediné původní buňky. Nové generace = klony, rozmn. = klonování
- pohlavní (sexuálně) – nový jedinec splynutím gamet. Nové generace = potomstvo, rozmn. = křížení (základní šlechtitelská metoda)

MITOSIS

Prophase

Duplicated chromosome
(two sister chromatids)

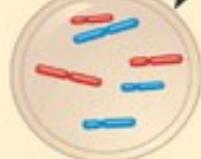
Parent cell
(before chromosome replication)

Chromosome replication

Metaphase

Chromosomes positioned at the metaphase plate

Anaphase
Telophase

Sister chromatids separate during anaphase

2n

Daughter cells of mitosis

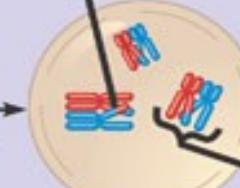
Chiasma (site of crossing over)

MEIOSIS

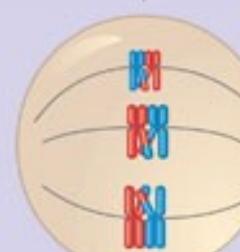
MEIOSIS I

Prophase I

Tetrad formed by synapsis of homologous chromosomes

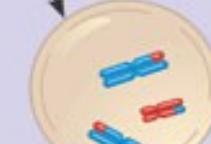
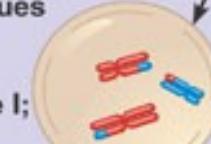

Tetrads positioned at the metaphase plate

Metaphase I

Homologues separate during anaphase I; sister chromatids remain together

Anaphase I
Telophase I

Haploid
 $n = 3$

Daughter cells of meiosis I

Daughter cells of meiosis II

MEIOSIS II

Sister chromatids separate during anaphase II

ZNAKY

- = jednotlivé vlastnosti org.
- Rozlišujeme morfologické, funkční a biochemické – ty jsou primární, všechny ostatní z nich vycházejí.

kvalitativní = vyskytuje se v různých kvalitách (krevní skupiny, barva očí...) a
kvantitativní = liší se od sebe měrou vyjádření (tělesná výška, IQ...)

-

Genetický kód

Soubor pravidel překladu informace z DNA do pořadí aminokyselin

- Dusíkaté baze (nukleotidy): adenin ,guanin, cytosin, thymin
- 3 nukleotidy se překládají jako 1 aminokyselina

Možností vzniku trojic je 4^3 tedy 64 možností,

aminokyselin je ale 21,protože některé triplety kodují stejné aminokyseliny ,jeden triplet označuje začátek a 3 konec přepisu,jen označené se přepisují

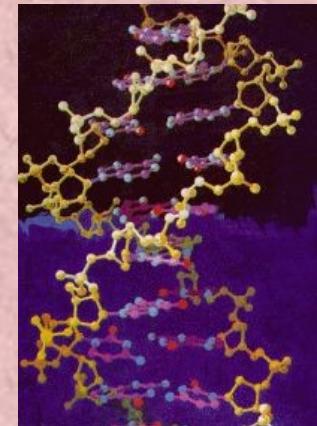
- Pro začátek a konec se užívají specifické triplety (CAC - začátek; ATT nebo ATC - konec.) Každý triplet ležící „mezi“ kóduje genetickou informaci.
-

V lidském těle je 30 000-40 000 různých bílkovin

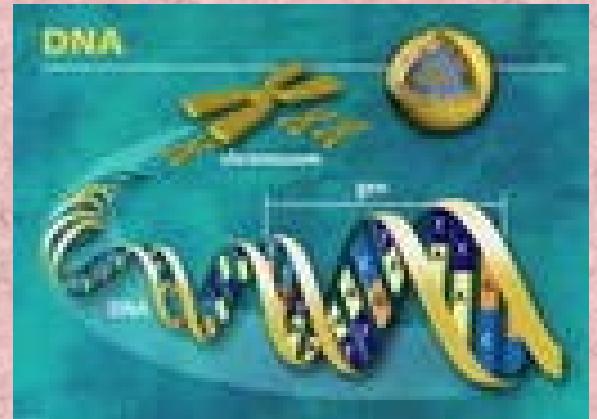
GENETICKÁ INFORMACE

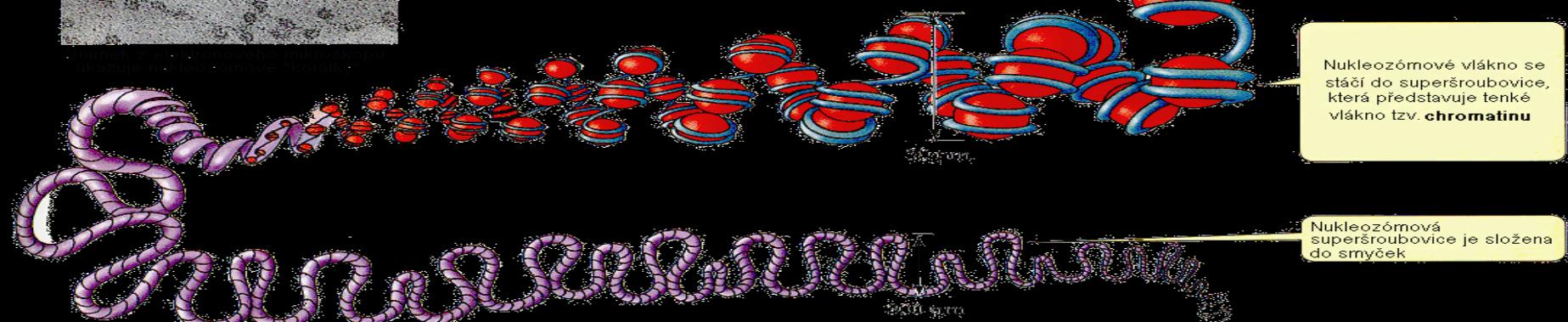
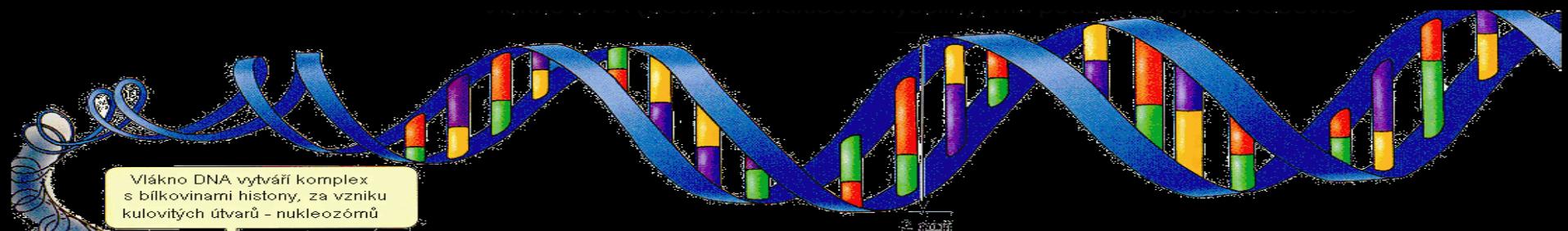
- = zpráva zapsaná ve struktuře molekuly DNA, jež umožňuje buňce (i organismu) realizovat určitý znak v jeho konkrétní formě.
- Zpráva je v daném systému „zašifrována“ pomocí kódu (písmena A, T, C, G podle bází).
- V jedné makromolekule DNA může být uloženo více genů.
- **KODÓN** = triplet v DNA nebo v mRNA určující zařazení jedné AMK
- **ALELA** = konkrétní forma genu. Každý gen je v somatické buňce eukaryotického org. zastoupen 2 alelami = alelovým párem
-

Gen v prostoru

- JADERNÝ GENOM = soubor genů v chromozomech buněčného jádra
PLAZMON = soubor genů mimo jádro
(plaztogeny – v chloroplastech,
chondriogeny – v mitochondriích,
plaztogeny – v cytoplazmě)

Genetická informace je uložena v molekule DNA, jejíž vlákno je poskládáno do útvarů, zvaných chromozómy

Snímek obarvených chromozomů v jedné bunkě

Genom

Veškerá genetická informace organismu se označuje jako genom

- u mnohobuněčných organismů je ve všech buňkách tentýž soubor
- Gen-úsek DNA se specifickou funkcí označený začátkem a koncem přepisu určité bílkoviny
- Geny obsahují regulační sekvence-
promotor, supresor

Nukleové kyseliny

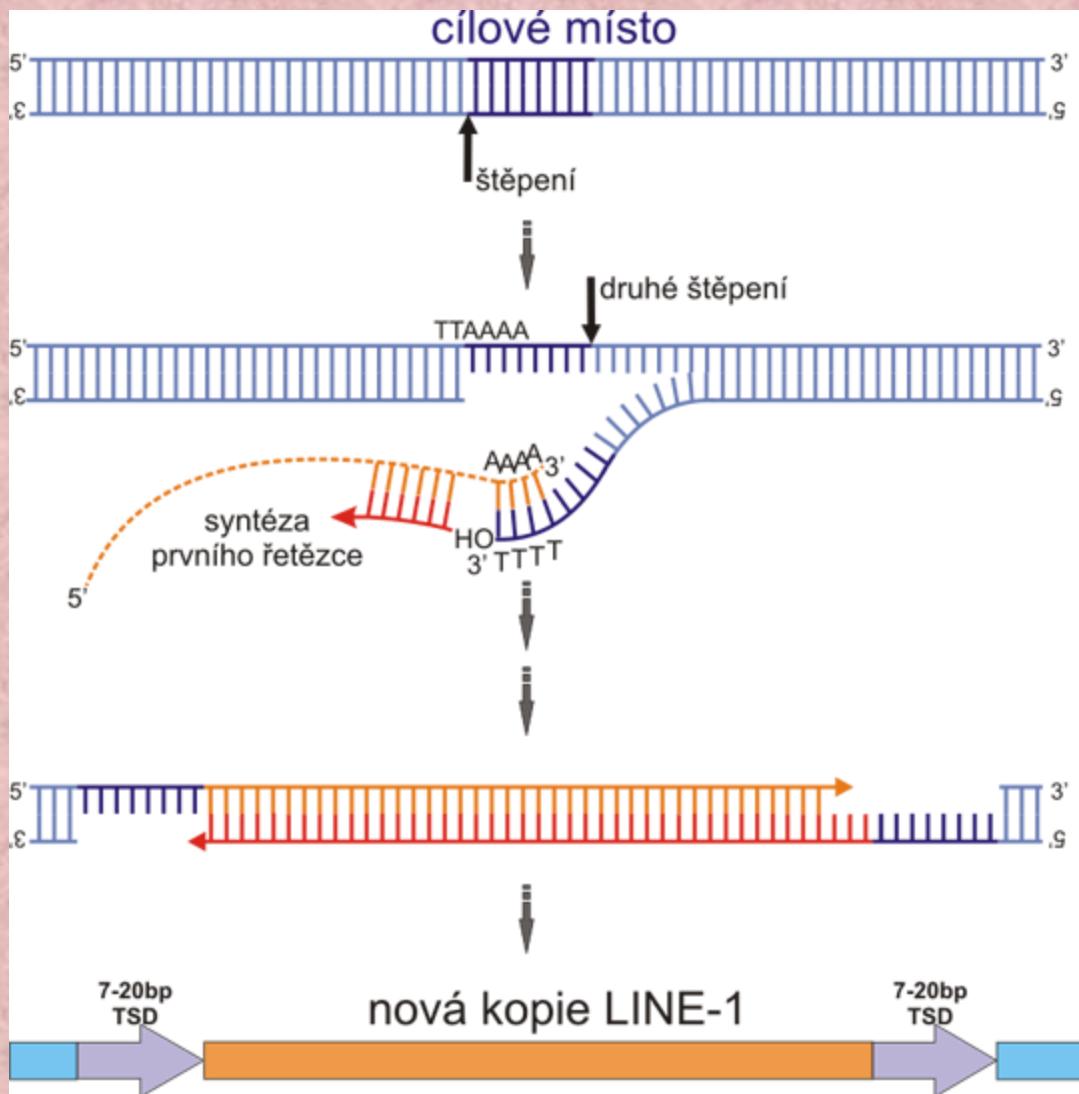
- Nositelkami genetické informace
- polymerní, tj. vysokomolekulární látky, jejichž základními stavebními jednotkami jsou nukleotidy. Tj. spojení organické báze (Adenin, Thymin, Uracil, Cytosin), pětiuhlíkatého cukru deoxyribózy u DNA a ribózy u RNA a kyseliny trihydrogenfosforečné (fosfátu). Jednotlivé nukleotidy jsou spojeny prostřednictvím fosfátu do polynukleotidového řetězce.

Molekula DNA

- je tvořena 2 polynukleotidovými řetězci. Ty se spolu stáčejí do pravotočivé dvoušroubovice.
- Vlákna jsou k sobě poutána vodíkovými vazbami mezi bázemi. Mezi A – T (u RNA je to vazba A – U) jsou 2, mezi G - C jsou 3. Tento jev se označuje jako komplementarita bází.
- Pořadí nukleotidů v řetězci, tzv. primární struktura, má zásadní význam pro přenos genetické informace.

replikace DNA (zdvojení),

- Volné nukleotidy ve formě nukleoxidtrifosfátů (ATP + nukleotid = nukleoxidtrifosfát) se přiřazují podle principu komplementarity k „obnaženým“ bázím obou řetězců.
- Obě vlákna původní molekuly slouží jako matrice pro syntézu nových vláken.
- Každá z obou nových molekul DNA má tedy jedno vlákno „staré“ a jedno „nové“. Obě molekuly jsou navzájem stejné a jsou identické i s původní molekulou.
-

Replikace DNA

- Oba řetězce mají stejnou genetickou informaci
- Replikace-zdvojení informace do dvou dceřiných buněk:
- S fáze buněčného cyklu
- Trvá 7 hodin
- Replikační vidlička
- Okazakiho fragmenty

Enzymy:

- DNA polymeraza syntetizuje nové řetězce
- DNA ligaza:tvoří vlákno
- Reparační systémy-vznik mutací
- Transkripce-přepis do RNA
- Genová exprese-přepis z RNA do proteinu

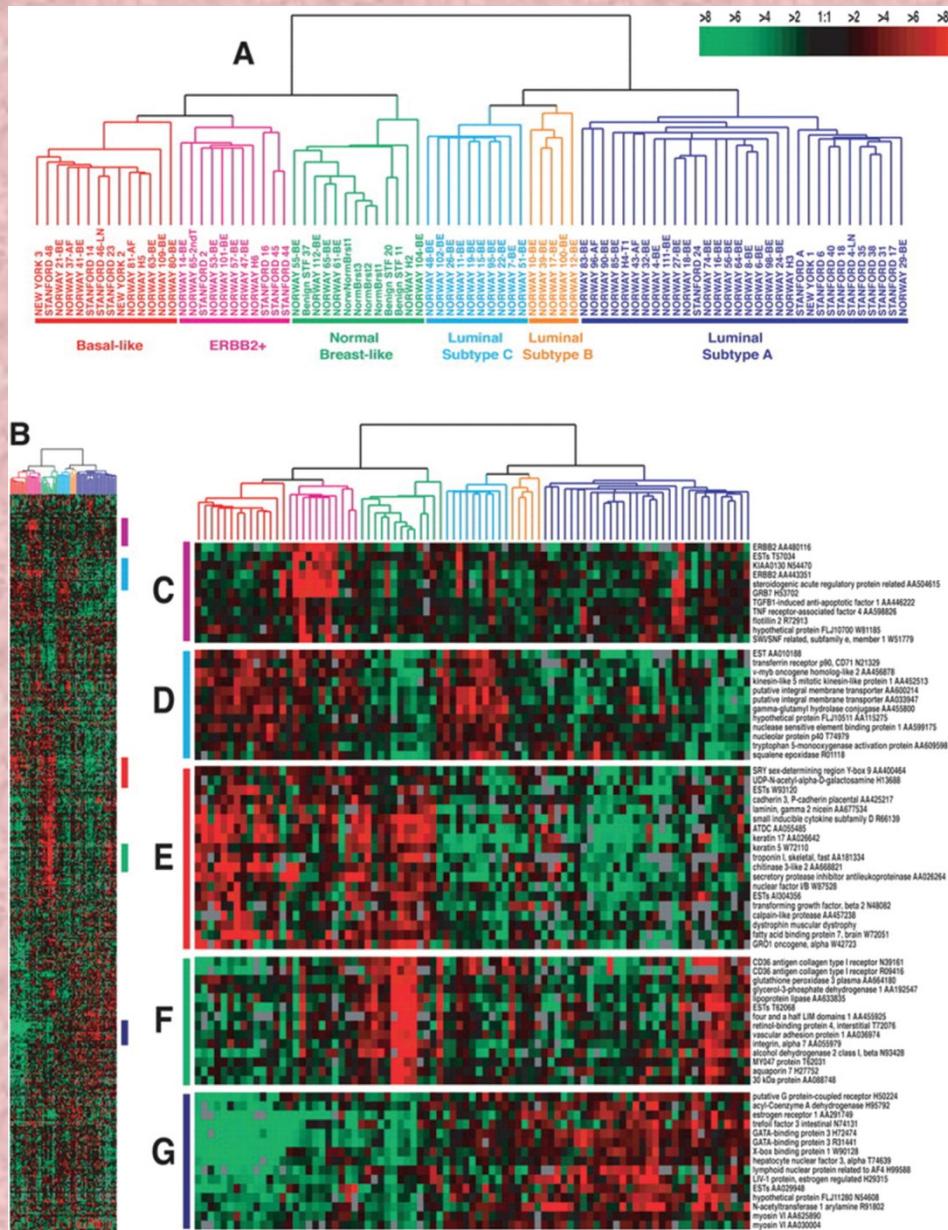
Genetická informace člověka

- 23 párů chromozomů
- 22 párů normálních –autosomy
- 1 pár pohlavních (X nebo Y)
- Gameta –spojení vajíčka a spermie
- Morula-rýhování ,5-6 dní
- **Blastula-** dutina děložní ,povrchové buňky
trofoblast(placenta),vnitřní embryonální terč
- Embryo,pupečník,placenta,plodové obaly
- Plod-fetus „ orgány

Genetická mapa

Buňka nádoru prsu

TYP MAPY
 Predikuje
 chování nádoru
 přežití pacienta,
 ýběr léčby
 rezistence

Translace (překlad)

- - znamená překlad genetické informace z pořadí nukleotidů mRNA do pořadí aminokyselin v peptidovém řetězci, tj. do primární struktury bílkoviny.
- Primární struktura genů (DNA) tedy určuje primární strukturu peptidového řetězce a ta určuje strukturu bílkoviny, a tím i její funkční vlastnosti.

Translace

- Nejčastěji je touto bílkovinnou enzym.
- buňka (organismus) může syntetizovat pouze enzymy, pro něž má geny.
- Každý enzym v buňce umožňuje vykonat určitou biochemickou reakci.
- Soubor všech genů buňky tak určuje průběh všech jejich procesů látkové přeměny.
- z látkové přeměny každého organismu vyplývají všechny jeho dědičné znaky (morfologické, funkční popř. psychické).

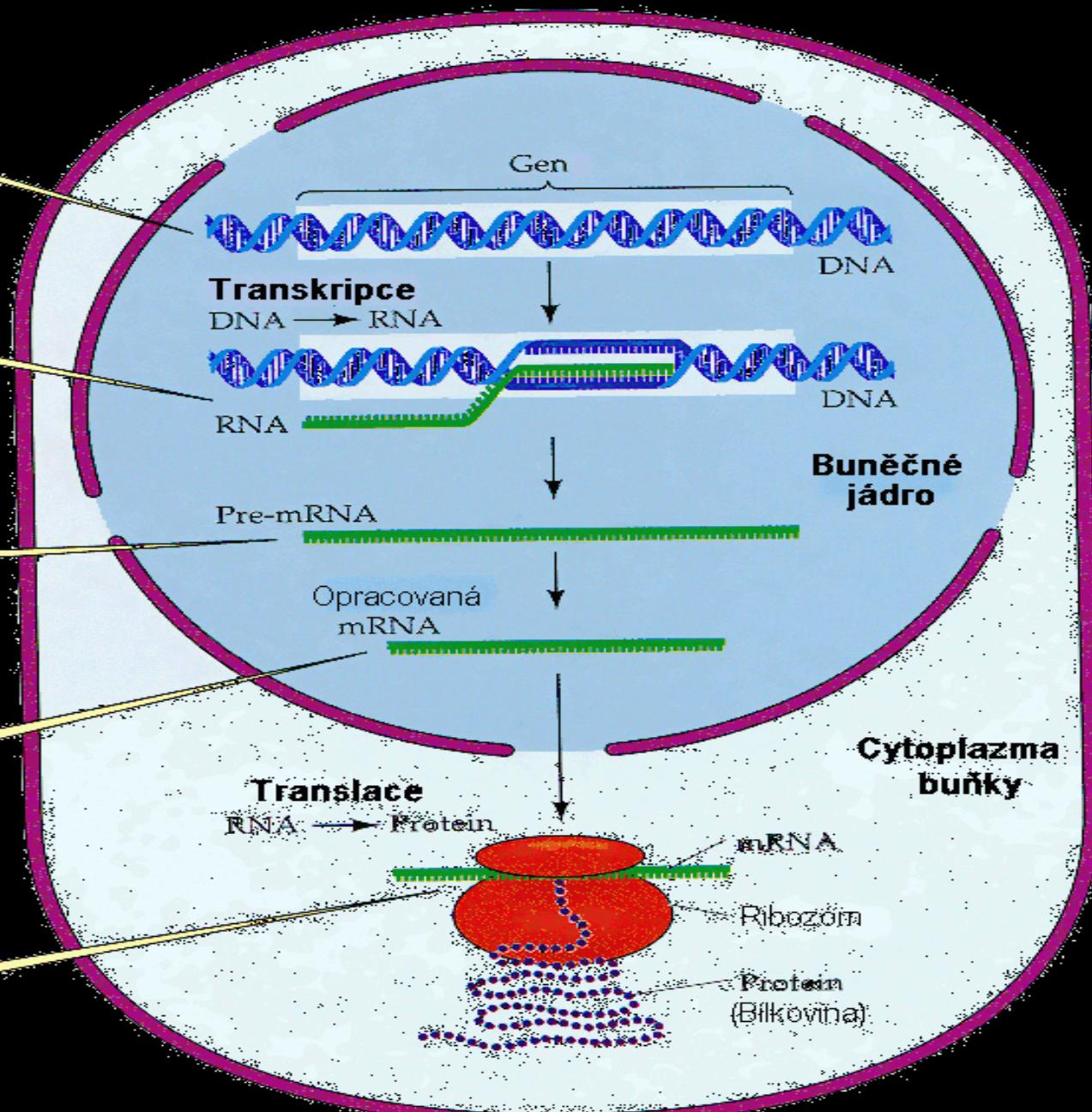
DNA v jádře buňky obsahuje
obsahuje úseky - geny, které
nesou informaci pro tvorbu
bílkovin (proteinů)

Za vhodných podmínek jsou
geny přepsány (transkripcí) do
kopií - molekul ribonukleových
kyselin (RNA)

Vzniká neopracovaná
molekula RNA (pre-mRNA)

Opracováním vzniká zralá molekula
mRNA (messenger RNA), která
je schopna přenést genetickou
informaci z jádra do cytoplazmy

Ribozómy (zrníčkovité útvary
v cytoplazmě) vytvářejí bílkoviny
podle informace uložené v mRNA
(překlad informace = translace)

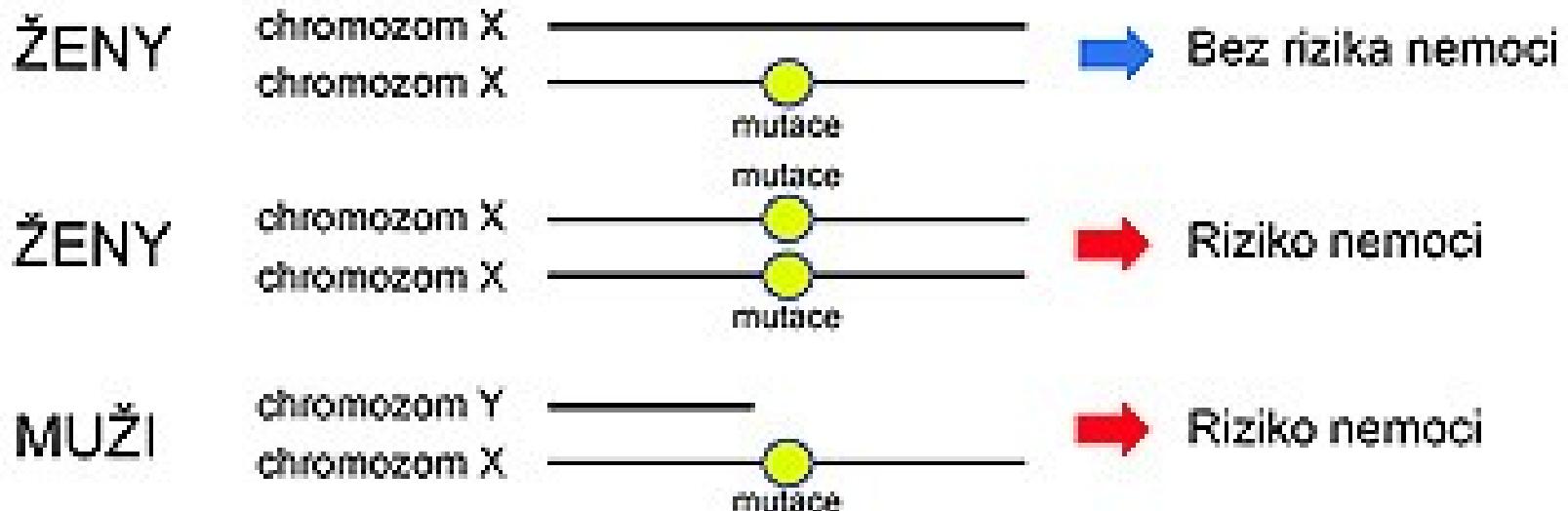

Pojmy

- Genový polymorfismus- liší se bílkoviny v detailním sledu kodu
- Specifická mutační forma genu- alela
- Fenotypicky vyjádřená alela – dominantní
- Fenotypicky nevyjádřená alela- recesivní
- Homozygot 2 alely pro určitý znak stejné
- Heterozygot 2 alely pro stejný znak různé

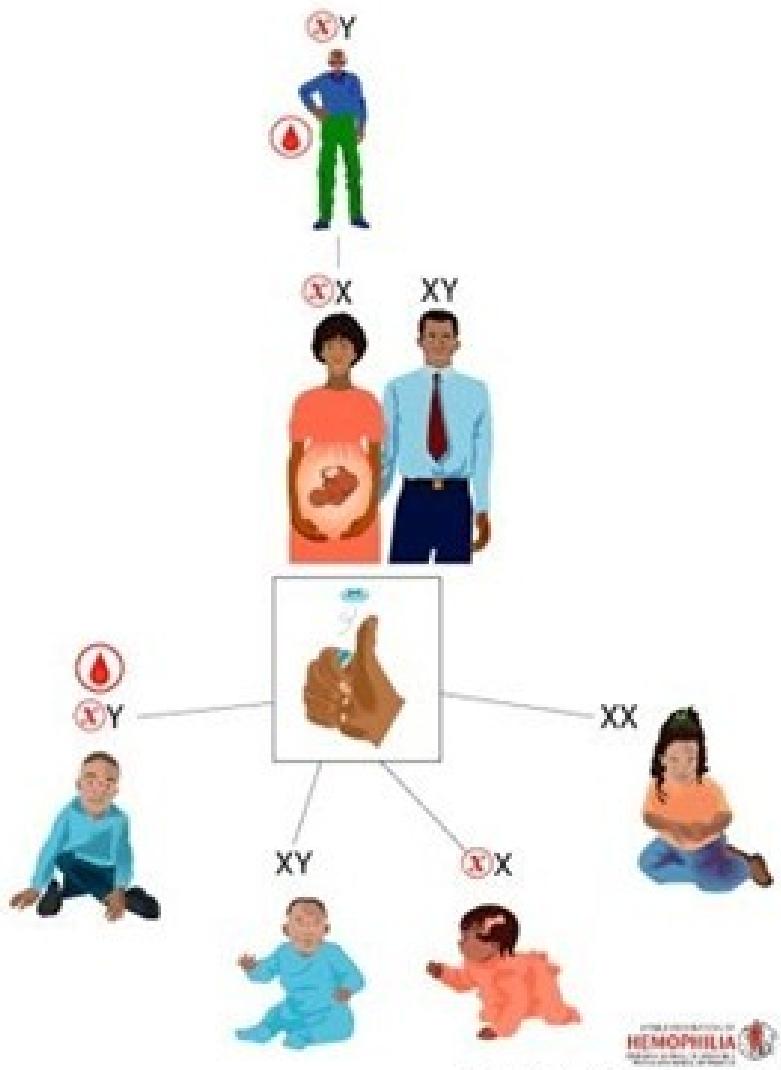
dědičnost

- Typy přenosu

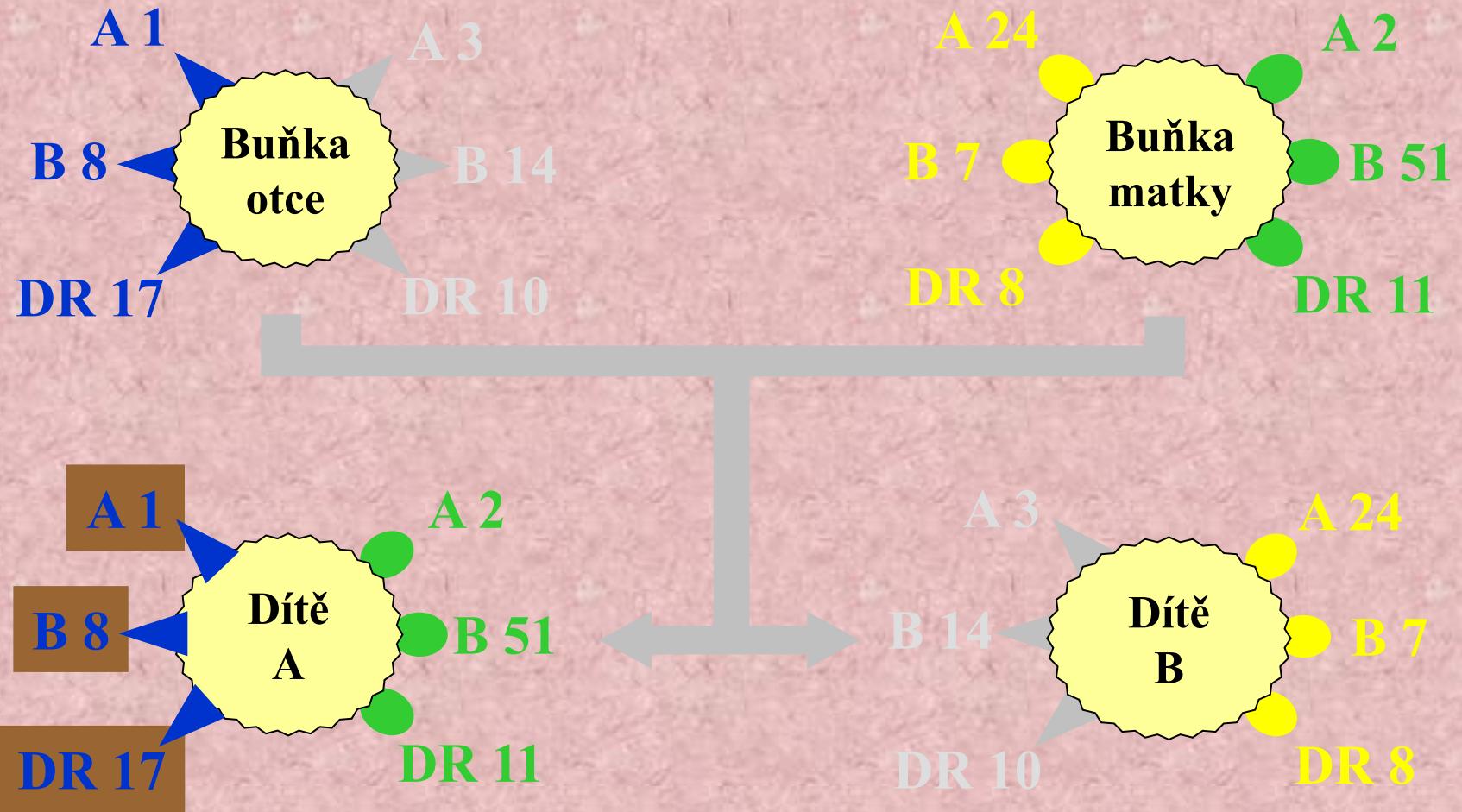
Pojmy

- Genetická predispozice uspořádání genomu vytváří zvýšené riziko onemocnění
- Autozomálně dominantní /hereditární angioedem,Hungtintonova chorea/
- Autozomálně recesivní/hluchota,příbuzní/
- Dědičné onemocnění vázané na X chromosom / hemofilie/

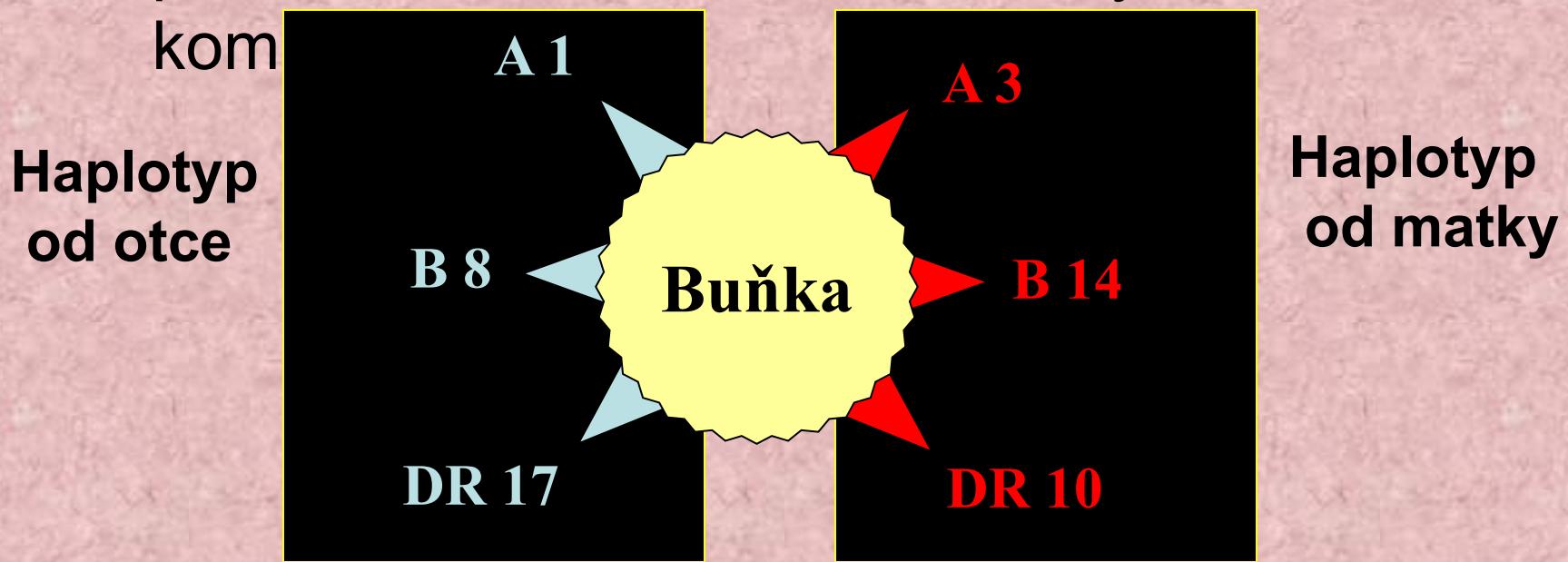
97%
společných
genů

HLA systém - rodina

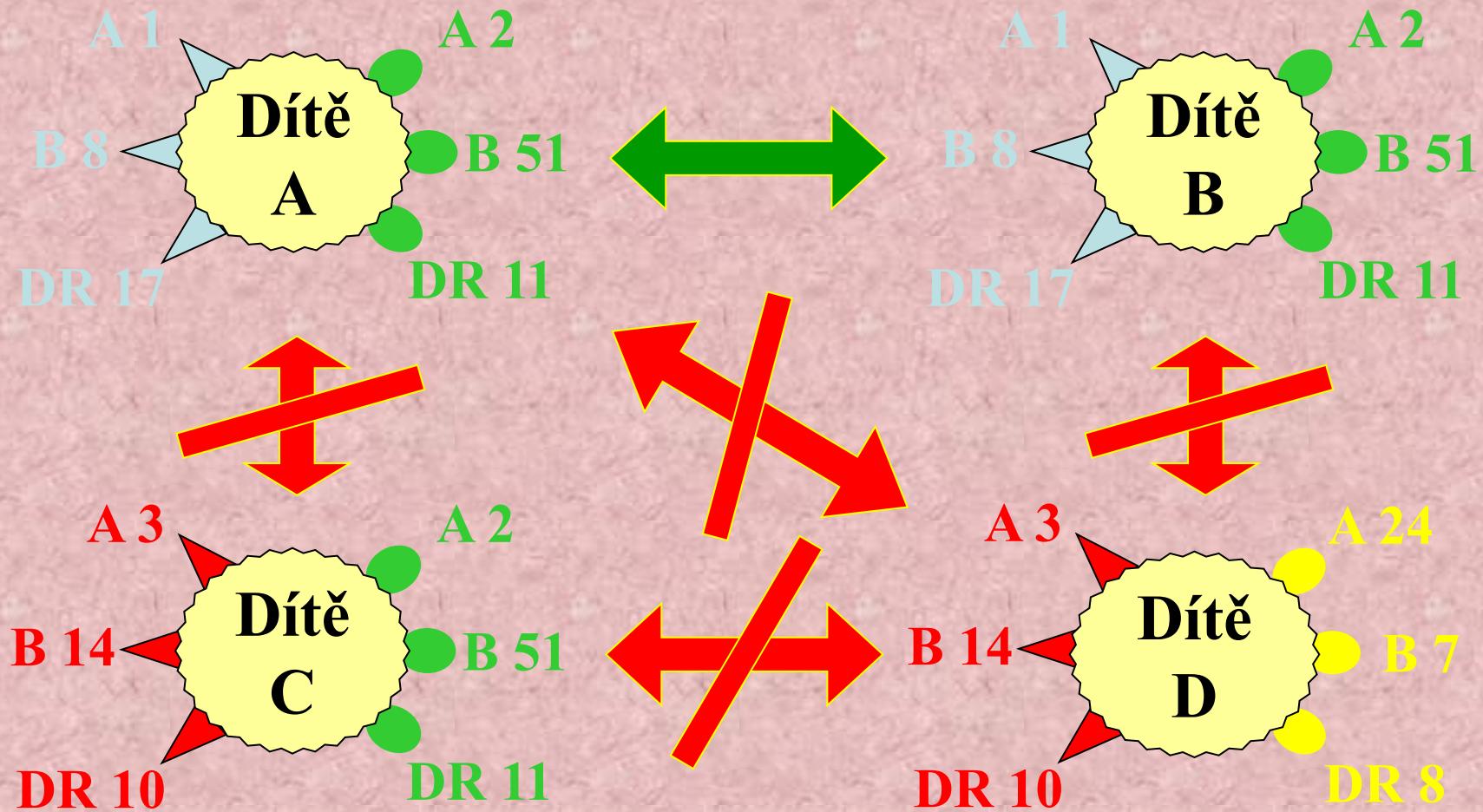

HLA systém - dědičnost

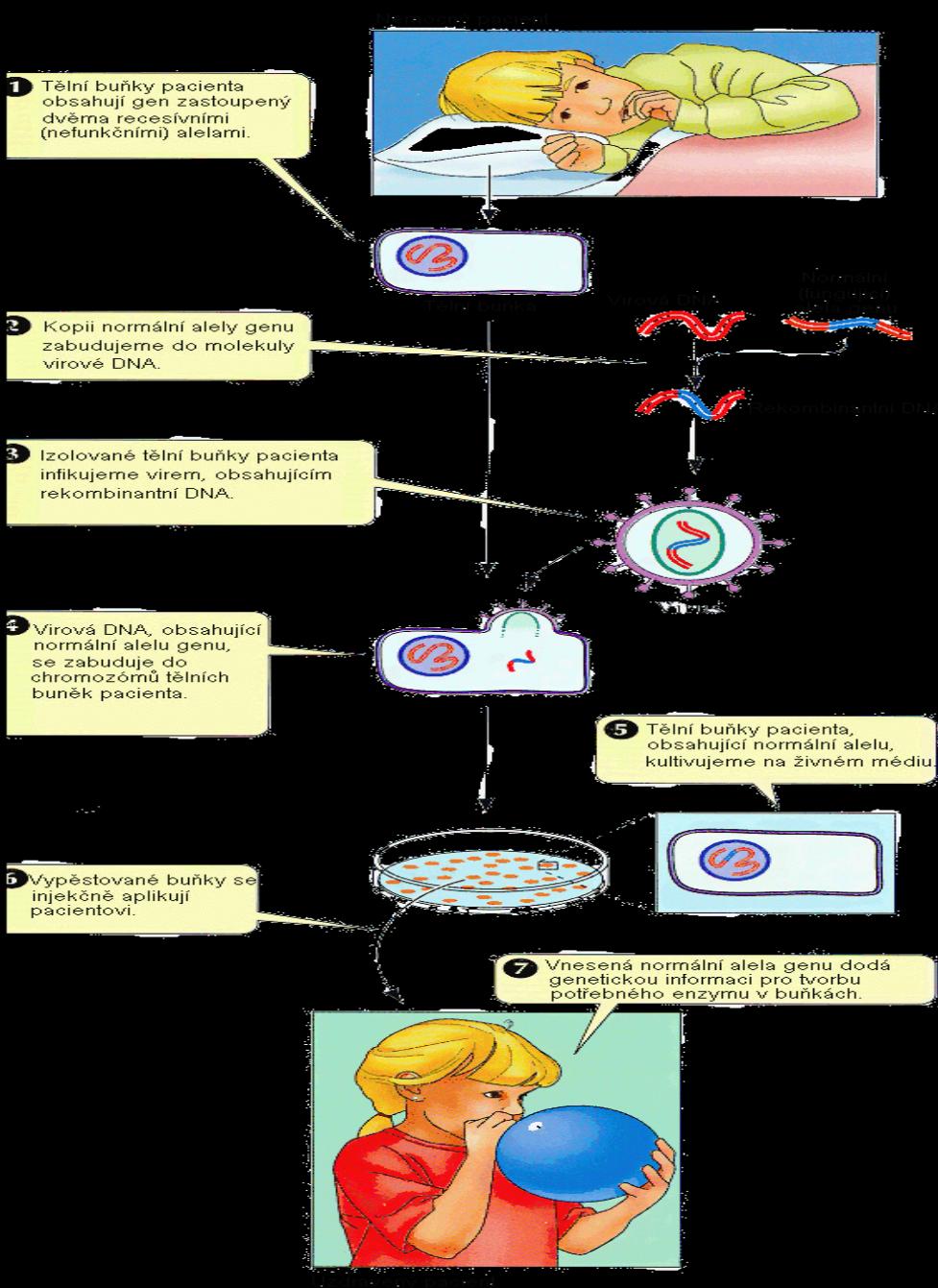
- jedna polovina od matky a druhá polovina od otce
- proto mezi sourozenci možné čtyři kom

HLA systém - sourozenci

Genové terapie - co je genová terapie

Genové podmíněná choroba je způsobena špatnou funkcí některého z genů v buňce. Gen se totiž může vyskytovat v různých konjunkčních formách, kterým říkáme **alely**: některé z nich majou být funkční (**dominantní alely**), zatímco jiné fungují normálně (**normální, nebo recesivní alely**). Tělní (s somatické) buňky obsahují každý gen ve dvou verzích (alely testizely jsou obě funkční, ale v recesivní formě funkci (alelinu) se označuje jako recesivní homozygot), pokud v buňkách nedojde některé životně důležité enzym – neprobíhají pak nedostatek z biochemických reakcí v organismu a to se projeví nejrůznějšími chorobami při příznaky (často jedinec stírá v mladém věku).

Genová terapie je sice v tom, že do buňek pacienta vneseme funkční alely, které ať zavijí tvorbu potřebného enzymu – choroba se tak vylečí. Jakékoli genetické případové funkční alely genu do somatických buněk mohou všechno podstatně zlepšit, když se zároveň udrží i normální funkce, aby nemá už schopnost vytvářet virovou chorobu (stejně jako vylečení taky nevyvolávají chorobu).

Zároveň mohou učinění využít vlastnosti buňek, potřebují je, zmapovat všechny geny na chromozomach člověka – to je náplní projektu **HUGO (Human Genome Organisation – organizace lidského genomu)**.

Dnes je složitější samotný začátek lečby, avšak dnes už lečí například jednu z nich – **defekt ADA** (chybí enzym adenosine deaminazu). Další pokrok v biotechnologických oborech umožní zahrnout ohromné množství lidí, jejichž choroby jsou dnes ještě beznadějně nevylečitelné.